

ת"פ (מרכז) 20485-12-22 - מדינת ישראל נ' אילן סובלוב (עוצר) -

נדון

ת"פ (מרכז) 20485-12-22 - מדינת ישראל נ' אילן סובלוב - נדון ואח'מחוזי מרכז

ת"פ (מרכז) 20485-12-22

מדינת ישראל

נגד

1. אילן סובלוב (עוצר) - נדון

2. ירין דניסוב

ע"י בא-כוכהעוז ישראל קלין

3. משה גרבוי - נדון

בית המשפט המחוזי מרכז-lod

[11.11.2024]

כבוד השופט מרוב גרינברג

גזר דין (נאשמה 2)

1. הנאשמה הורשעה, על יסוד הודהתה, בעובדות כתוב האישום המתווך, בעבירה של שוד מזון בחבורה, לפי סעיף

409(ב) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), ובעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499

לחוק. בין שותפיה לעבירות בן זוגה באותו עת (נאשם 1) ואחיה הקטן, ע'.

2. כמפורט בכתב האישום, יומיים עובה ליום 26.11.22 פנה נאשם 1 למתלוון באמצעותו ואטסאף והציג את עצמו תחת הינוי "אדווה" על מנת לבצע עסקה שלפייה אדווה תמכור למתלוון מטבעות וירטואליים מסווג "ביטקון" תמורה כסף דיגיטלי. או אז פנה נאשם 1 לע' וركם אליו את תוכנית השוד שלפייה הנאים וע' יפגשו עם המתלוון, ובמהלך המפגש יקחו הנאים וע' מהמתלוון את הכספי בלבד תמורה, תוך שירטטו עלי' תריסיס גז פלפל וימלטו מהמקום. ע' פנה לנאשם 3 והציג לו להצטרף לנאים 1-2 לצורך ביצוע השוד בכך שבין היתר יביא את רכבו, ונאשם 3 הסכים בכך.

3. נאשם 1 תיאם עם המתלוון את המפגש, וביום 26.11.22 עובה לשעה 17:00 הגיע נאשם 3 ברכבו לביתו של ע' וביחד השניהם אספו את נאים 1-2, כאשר נאשם 1 מציד בגז פלפל, והנאים וע' נסעו למקום המפגש. עובה לשעה 17:49 הגיע המתלוון למקום ברכבו כשהוא מציד בתק שבותכו 77,550 ₪ לצורך מימוש העסקה. נאים 1-2 נכנסו לרכבו - נאשם 1 התישב במושב לצד הנהג ונאשמה 2 התישבה במושב האחורי, ומתלוון נסע מספר מטרים בודדים. בסמוך למקום המתינו ע' ונאשם 3 ברכבו.

4. בין נאשמים 1-2 למתلون החול דין ודברים בוגע לאופן ביצוע העסקה, ובשילוב מסוים נאשםת 2 יצאת המרכב. לאחר מכן, נאשם 1 ניסה לחטוף את התקיק עם הכספי מהמתلون תוך שהוא מרסס את פניו של המתلون בגז פלפל, בתגובה לכך משך המתلون את התקיק ונמלט בריצה מרכבו. נאשם 3 וע' יצאו מרכבו של נאשם 3 והתקרבו לרכבו של המתلون.

5. הנאים וע' דלקו בריצה אחר המתلون. במהלך הריצה, נאשם 3 או ע', רץ במקביל למתلون וריסס לעברו גז פלפל. משהבוחן המתلون כי הנאים קרובים אליו, השלים את התקיק ובתווך הכספי אל חצר בית שבקרבת מקום ונמלט. נאשם 1 נכנס אל חצר הבית ולקח את התקיק שבתווך הכספי, הנאים וע' נמלטו בריצה, נכנסו לרכב ונמלטו מהמקום כשבאמתחthem התקיק עם הכספי.

6. הצדדים הגיעו להסדר דין, לפיו הנואמת הודה והורשעה בכתב אישום מתוקן והופנתה לodeskior שירות מב奸, ללא הסכמה עונשית.

7. עניינים של נאשם 1 ונאשם 3 הסתiem זה מכבר לאחר הצגת הסדר טיעון סגור: נאשם 1- לתקיק זה צורפו שני תיקים (להלן: "תיקי הצירוף") שבמסגרתם הורשע בעבירות של הסגת גבול, איוםים, פגעה בפרטיות, הטרדה באמצעות מתוקן בזק והפרת צו בית משפט, שנעברו כלפי בית זוגו לשעבר. הנאשם בעל עבר פלילי בעבירה של הדחת קטין לסם וUBEIRUT RAKOSH, ביצע את השוד תוך הפרה של תנאי מעצר בית והורשע בתיק דנא גם בהפרת הוראה חוקית. בהתאם להסכמות הצדדים הוטלו עליו 42 חדש מאסר בגין התקיק דנא, ו-15 חדשים בגין תיקי הצירוף, מתוכם 12 חדשים במצטבר לעונשו בתיק זה (גזר דין מיום 29.1.24).

נאשם 3- הורשע בעבירות שבנה הורשעה הנואמת, הצדדים הגיעו להסדר טיעון תוך מתן משקל נכבד ללקותם הקוגניטיבית של נאשם 3 וקשהים ראיתיים, בהתאם לעתירתם נגד הנאשם 3-9 חדש מאסר בדרך של עבודות שירות (גזר דין מיום 5.2.24). עניינו של ע', אחיה הקטין של הנואמת, לא הסטיים.

8. הנואמת כבת 21, נעדרת עבר פלילי, הוריה נפרדו לפני כעשור שנים וכיום היא מתגוררת עם אמה. בפני שירות המבחן תיארה את מרכיבות הייחודיים בין הוריה באופן שהשפיע על התפתחותה, תפకודה ומצבה הרגשי. מקורותיה עולה כי סיימה 12 שנות לימוד, בתקופה זו התמודדה עם קשיים חברתיים ולא הגיעה באופן עקבי לבית הספר. הנואמת התגייסה לצה"ל וסיימה טירונות אך שוחררה על רקע מעצרה בתיק דנא. מסרה שבמשך תקופה קצרה נילהה קשר זוגי עם נאשם 1, אך מאז האירוע השניים אינם בקשר. הנואמת שללה שימוש בסמים או בעיות התמכרות. להתרומות שירות המבחן, הנואמת גדרה במסגרת משפחתיות שבה הוריה לא היו פנוים לצרכי הרגשים והתקשו בהצבת גבולות. בתקופת ביצוע העבירה וברקע ביצועה, התקשתה הנואמת למצוא תחושת שייכות במסגרת המשפחה והלימודית וליצור קשרים חברתיים, התמודדה עם בדידות ודימוי עצמי נמוך.

9. הנואשת נעצרה לתקופה של כחודש, הועברה למעצר בפיקוח אלקטרוני, ובהדרגה הוקלו התנאים המגבילים. הנואשת הייתה נתונה בפיקוח מעצרים, שיטתפה פעולה, במהלך הפגשות שיתפה בקשיה והייתה עסוקה במצבה המשפטי ובהשלכות על חייה. עם סיום תקופת צו הפיקוח, הופנתה לשכת הרווחה באזר מגוריה ושולבה בטיפול חד שבועי בלשכת הרווחה, במהלכו הנואשת עוברת תהליכי ממשמעותי בהבנת הדפוסים שהובילו לביצוע העבירות ובבנייה אופק לתקופת מיטיב. ביום הנואשת עובדת בשירה מלאה והתנדבה במועדון לאזרחים ותיקים. העובדת הסוציאלית המטפלת בנואשת התרשמה מבוחרה רגישה וחוץה, בעלת מודעות למצבה המעוניינת להתמודד ולהזקק את ביטחונה העצמי ואת מסוגלותה לנוהל חיים נורמטיביים ולתקופת עצמאו.
10. התיחסותה של הנואשת לעבירות- הנואשת לkerja אחראיות, התיחססה באופן ביקורתי להתנהלותה ולבחרותה הביעיתיות, שכברקע מערכת היחסים הזוגית עם נאשם 1. לדבריה הייתה מודעת לפסול שבמעשיה אך פעולה לא מחייבת מעמידה על ההשלכות תוך שסכמה ונתנה אמון בנאשם 1. ביום היא מביעה תובנה ממשמעותית באשר לקלות הדעת שבה פעללה, לפגיעה ולנזק שנגרמו כתוצאה ממעשיה. הנואשת מביעה בושה, צער וחרטה, וכן אמפתיה כלפי המתלונן ורצון לפצוצתו. עוד מבטא נוכנות המשיך בטיפול הפרטני.
- שירות המבחן היריך כי הסיכון הנש��ף מהנאשת להישנות התנהגות אלימה נמור וחומרתה הצפוי נמוכה, בין גורמי הסיכון מינה שירות המבחן את חומרת העבירות, העדר שיקול הדעת, מרכיבות הקשר הזוגי עם נאשם 1 ותולותה הראשית בו, אשר הקשו עליו לפעול מתוך גבולות פנימיים מוגבלים שניכר כי פעולה מתוך דפוסי רצוי. בין גורמי הסיכון נמנו גילה הצער, עברה הנקי, הרתעה כתוצאה מההיליך הפלילי, כחוותיה התקופודים, נתילת האחריות, ניתוק הקשר עם נאשם 1, הבעת אמפתיה כלפי המתלונן, השתלבותה בטיפול ונוכנות המשיך לבחון דפוסיה ומצבה במסגרת ההליך הטיפולי. המלצה שירות המבחן היא להטיל על הנואשת עבדות שירות לתקופה שאינה ארוכה, צו מבחן ופיצוי למתלונן.
- פגיעה העבירה המתלונן, שנכח בדיון הטיעונים לעונש, מסר בתצהיריו כי במהלך האירוע חש מפני פגעה פיזית, וסביר שגד הפלפל הוא סיכון. הוא תיאר את השוד כאירוע טראומתי שהותיר בו צלקות نفسיות קבועות בתפקידו בעבודה ובבית, עוד תיאר בעיות שינה, פחד לצאת בלילות, הימנעות מפעילויות עם הילדים והסתగות בבית.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

12. ב"כ המאשימה, עו"ד יעל תרם, עטרה למתחם הנע בין 60-30 חודשי מאסר ולהטלה עונש מאסר בתחתיות המתחם, לצד מאסר על תנאי ופיזי למתלוון. ב"כ המאשימה תיארה את נסיבות ביצוע העבירה וציינה כי מדובר בשוד מתוכנן שהצהיר תועזה, ניתן היה להפסיק את האירוע בכל רגע אחר הנאים בחרו להמשיך ואלמלא החלטת המתלוון להשילר את תיקו עלול היה האירוע להסלים ולהביא לפגיעה משמעותית יותר בו. לשיטת המאשימה, האשמה נטלה חלק אקטיבי בשוד ומעורבותה קרובה למעורבותו של נאשם 1. נאשם 1 הוא הדומיננטי ולחובתו עבר פלילי ומכאן ההבחנה בין השניהם, נאשם 3 הודה והפליל, חילקו באירוע שונה והוא מתמודד עם נכות קוגניטיבית ולפיכך הוסכם על הטלת עבודות שירות. ב"כ המאשימה הפנתה לטענה לתצהיר נפגע העבירה והדגישה את הנזקים שנגרמו לו. לטענתה המאשימה הפגיעה בערכיהם המוגנים של שלום הציבור, ביטחונו ושמירתו על רכושו היא ברף הבינוני. לזכותה של הנואשת נזקפה הودאותה, גילה הצעיר בעת ביצוע העבירה ועבירה הנקי. לעומת זאת המאשימה, אין מדובר במקרה המצדיק חריגה משיקולי שיקום. טוען כי הנואשת לא עברה הליך טיפול משמעותי בשירות המבחן, היא שולבה בטיפול במוגדרת הרוחה ולא ברורה משורר התקופה שבה נערכו הפגישות.
13. ב"כ הנואשת, עו"ד ישראל קלין, ביקש להסתפק בעונש מאסר בעבודות שירות ולאמצץ את המלצה לשירות מבחן. הוא תיאר את הנואשת כחוליה החלטה, ואת מערכת היחסים עם נאשם 1 שנותן לה, לראשונה בחיה, הרגשה שמיشهו "סופר אותה". הסניגור הדגיש כי הנואשת הייתה כבת 19 ונאשם 1 בן 27, וכן את חלקו הדומיננטי של נאשם 1 בתכנון וביצוע השוד וטען כי נאשם 1, אדם אלים בעל עבר פלילי, השתמש בחוליות החלטות סבבו לביצוע השוד. לטענתו, פוטנציאלי השיקום של הנואשת גבוהה, מזה כשנה וחצי היא נוטלת חלק בהליך טיפול שנושא פרי, כיום היא עובדת ומתנדבת ומעוניינת לחזק את המסוגלות שלה לחיים נורמטיביים. הנואשת השתלבה בכל טיפול שהוצע לה והיא מעוניינת בהמשך טיפול, על כן ביקש להימנע משליחתה למאסר ולהסתפק בעונש של עבודות שירות לצד צו מבחן.
14. הנואשת הייתה נתונה בסערת רגשות במהלך דיון הטייעונים לעונש, הביעה חרטה על מעשה, היא מודעת לכך שאין בכוחם של דבריה לרפא את הנזק וביקשה לתת לה הזדמנות להשתתקם.

דין והכרעה

15. הנואשת נטלה חלק בשוד מתוכנן שמהלכו אחרים עשו שימוש בכך פלפל. בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על חומרתה של עבירה השוד בהיותה עבירה אלימות קשה, הטענתה בחובבה פוטנציאלית פגיעה קשה בשלומו וביטחונו של הציבור. נקבע, כי המבוקש להשיג רוח 'קל' בדרך עברינית בכוח הזרוע תוך פגעה בקורבנות תמיימים, יענש בחומרה תוךVIC ביכון עקרונות הгалול וההרtauעה, וביתר שאת, עת השוד בוצע לאחר תכנון והכנה מוקדמים (ע"פ 606/13 חכמן נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (11.12.2013); ע"פ 1326/14 מחאג'נה נ' מדינת ישראל, פסקה ז (2.6.2014); ע"פ 3470/11 בזגלו נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (28.11.2011); ע"פ 5265/12 עמור נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (27.12.2012); ע"פ 4012/13 זיני נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (12.2.2014)).
- עוד עמד על הנזק ארוך הטווח שਮותר המעשה בקרובנות:

"חומרתה הרבה של עבירות השוד הודגשה זה מכבר על ידי בית משפט זה, לאור השפיעותה ארוכות הטווח על קורבן העבירה - אשר פעמים רבות סובל מטראות וחרדה לזמן ממושך - וכן על תחושת הביטחון של הציבור כולם. חומרה זו מובילה לכך שמדינות הענישה הנהוגה ביחס לעבירה זו כוללת עונשי מאסר בפועל, וזאת אף במקרים בהם שירות המבחן ממליץ להימנע מכך לאור שיקולי שיקום" [ע"פ 1167/21 חוג'ראת נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (31.5.2021); ראו והשו ע"פ 7519/18 ابو סנינה נ' מדינת ישראל (14.2.2019); ע"פ 1041/14 רайд קרכי נ' מדינת ישראל, פס' 18 (5.10.2014); ע"פ 3307/08 מדינת ישראל נ' מנзор טועמי (4.3.2009); ע"פ 5944/13 סלמאן נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (18.2.2014); ע"פ 1702/16 מדינת ישראל נ' שושני (17.5.2016)].

16. חומרתה של עבירת השוד תליה בנסיבותיה, "קיימת קשת רחבה של מעשי שוד אפשריים הנבדלים זה מזה בנסיבותיהם ובמדד חומרתם. מידת הפגיעה בערכיהם החברתיים, וכך גם מדיניות הענישה הנוגעת, תלויים, אפוא, בנסיבותיו הכספיות של מעשה השוד וחומרתו" (ע"פ 772/13 יחיא נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (29.6.2014)).

17. מدرج החומרה נקבע בהתאם לניסיובתו, קר בין היתר "בחנו מידת התכנון המוקדם ופעולות ההכנה הנלוות" (ע"פ 7655/12 פישל נגד מדינת ישראל (4.4.2013); מספר השודדים; מקום ביצוע העבירה (בית מגורים, בית עסק); שימוש בנשך קר או חם או באליומות פיזית; זהות הקורבן; טיב ושוו הרוכש שנשداد והאם מדובר בסדרת מעשי שוד או במעשה חד פער) [ע"פ 2420/15 אבטליון נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (29.11.2015); ע"פ 13/13 סבהת נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (18.5.14)].

18. נסיבות ביצוע השוד במרקחה דנא חמורות. מעשה השוד היה פרי קשר עברייני שנקשר בין הנאים וע', לביצוע שוד אלים כדי לגנוב את כספו של המטלון. מלכתחילה תכננו הנאים תכנית שמרתה הייתה לפותח את המטלון להענות להצעותם ולהיפלו בכך. נאשם 1 פנה למטלון והציג עצמו בשם אשה וזאת על מנת לבצע עסקת מכירת ביטקון עבור כסף מזומנים שישלם המטלון. בהתאם לתכנית השוד, הנאים תכננו להפגש עם המטלון, וליתול את כספו בכך. חשיבות רבה הייתה לנוכח הנטהמת בפגישה, שהיתה יכולה להראות בעיני המטלון אותה מוכרת ביטקון שעמה שוחח וקבע את הפגישה וכך לא לעורר את חשדו.

19. מדובר בשוד מתוכנן, שבוצע על ידי חבורה תוך שימוש בכך פלפל כלפי המטלון בתוך רכבו והן במהלך המרדף אחריו, עד שזה נאלץ בשל חשו להשליך את תיקו ובו הכסף. אף שהנשך הקר שבו נעשה שימוש היה גז פלפל (בהתבדל מחפצ' חד או נשק חם), מדובר טריאומטי עבור המטלון, שעורר את ביטחונו האישית ולרבה הצער עודם משפיע על תפקודו במישורים רבים של חייו.

20. נקודת המוצא לבחינת העונש הולם הוא בקביעת מתחם הענישה הראי לעבירה בנסיבותיה, ובעניננו, עבירת שוד מתוכנן תוך שימוש בנשך קר מסווג דומה.

בע"פ 1027/23 שwon נ' מדינת ישראל (20.6.2023) נדחה ערעור נאשם שהורשע שיזם פגישה עם אדם שהציגו למכירה שעון רולקס יקר במטרה לגנוב את השעון תוך שימוש בנשך, בעת שנפגש עמו ריסס את עיניו בגז פלפל וברח עם השעון. על הנאשם שנדונן בפניו, צער לא עבר פלילי, נגזרו 21 חודשים שנקבעו 40-20 חודשים.

בע"פ 7655/12 פישל נגד מדינת ישראל (4.4.2013) התקבל ערעור נאשם שהורשע בביצוע עבירה של שוד בצוותא. על רקע ויכוח קודם, ולא תכנון מוקדם, תקף המערער יחד עם אחרים את המתلون, שהיה בדרך לבתו, שאחד האחים ריסס לעברו תרסיס פלפל. המתلون נפל אריצה והשלואה נטלו ממנו מכשיר טלפון נייד וכ-500 ש"ח. בית המשפט המחויז השית על המערער, צער לא עבר, 30 חודשים מאסר בפועל לצד עינוי נלוית. בית המשפט העליון קיבל את הערעור, נתן ביטוי בפסק דין לכר שמדובר בשוד "ספונטי" ברמת כוונה פלילית נמוכה והעמיד עונשו על 20 חודשים;

בת"פ (מחוזי ת"א) 57931-05-20 מדינת ישראל נ' וואסי (6.7.2021), הורשע הנאשם 2 (להלא-הנאשם) בעבירות שוד בנסיבות מחמיירות באישום הרaison והחזקת סם לצריכה עצמית באישום השני. שני הנאים שדדו בשעת בוקר מתلون שצד ברחוב, הנאשם איים עליו באמצעות גז פלפל, והשניים נטלו שקיות הבקבוקים שהחזקתו. כשהמתلون ניסה להתרחק מהנאחים, התיז הנאשם גז פלפל בפנוי של המתلون והכנים ידו השמאלית אל כיס מכנסי במטרה לגנוב. בזמן שהמתلون סבל מצריבה בפניו, גנבו הנאים את תכולת כסוי, טלפון נייד, כסף ומסמכים. בית המשפט המחויז קבע מתחם עוניה הנע בין 36-16 חודשים מאסר בפועל. הנאשם נדון למאסר בן 18 חודשים,

הופעלו שני מאסרים מותניים נדון לעונש כולל בן 24 חודשים מאסר;

בת"פ (מחוזי ת"א) 64935-02-19 מדינת ישראל נ' עותמאנה (6.7.2020) הנאים הורשעו בעבירה שוד בנסיבות מחמיירות, בכר שתקפו עוברת אורח באמצעות ריסוס פניה בגין גז פלפל. הנאשם 1 ניסה להחטוף את תיק היד בו אחזה, גرم לנפילה אריצה וחטף ממנה בכוח את התיק שהכיל כסף מזומנים, תכשיטים יקרים ערך ומסמכים. בית המשפט המחויז קבע מתחם עוניה הנע בין 40-20 חודשים מאסר בפועל. המערער, צער, לחובתו עבר פלילי קל, נדון למאסר בן 26 חודשים. נאשם 2, בעל עבר, נדון במסגרת להסדר הטיעון למאסר בן 33 חודשים. (נאשם 1 חזר בו מערעוו בהמלצת בית המשפט, ע"פ 4761/20 עתמאנה נ' מדינת ישראל (16.11.2020);

בת"פ (מחוזי ח') 31103-09-17 מדינת ישראל נ' אלףאו (11.12.2019) הורשע נאשם לאחר ניהול הוכחות בעבירות שוד בנסיבות מחמיירות וקשרית קשור לפשע. הנאשם ואחר קשו קשור לשוד את המתлонנות לאחר שנודע להם שמחזיקה בסוף מזומנים. בסמוך לביתה, התנפל עליה הנאשם והתיז על פניה גז מدمיע, תקף אותה והפילה אריצה, ולמרות התנגדותה נטל מידיה 10,000 ל"נ במזומנים, טלפון נייד ושעונים. לאחר מכן עלה לקטנוו בו המתין לו الآخر והשניים נמלטו. נקבע מתחם עוניה הנע בין 50-24 חודשים. הנאשם נדון למאסר בן 24 חודשים, ובנוסף הופעל מאסר מותנה שנקבע שירותה במצטבר, כך שscr הכל ירצה 30 חודשים מאסר בפועל.

בת"פ (מחוזי מרכז) 21-12-3992 מדינת ישראל נ' קיס (4.6.2023) שאליו הפניה המאשימה במסגרת טיעוניה, אף הוא נדון לפניי, נדונו נאים לעונשי מאסר ממושכים (34 ו-38 חודשי מאסר) בגין שוד מתוחכם בנסיבות חמורות משמעותית מאוד שבפניינו. המדובר בשוד שבוצע לאחר תכנון מוקפד שככל שימוש במידע פנים וביצוע פעולות כדי להקשות על זיהויים לרבות שנייה לוחית רישי בקטנו ולבישת מדים של חברת שליחיות. המתלון הותקף בגם מידע, במכות ובאגורפים בעודו שכוב על הקרקע, נגרמו לו חבלות רבות וכויות תה עוריות, גנבו תיק שככל סכום כספבון 270,000 ₪. נקבע מתחם ענישה הנע בין 3-6 שנים מאסר. בתיק נסוף שנדון לפניי לאחרונה [ת"פ 22-01-29424](#)

מדינת ישראל נ' שטרית הורשע נאשם בשוד שליח פיצה באמצעות חycz הנזה לאקדח. הורשע בשוד רגיל (402(א)), נקבע מתחם ענישה הנע בין 20-45, הנאשם נדון למאסר בן 22 חודשים.

21. עוד נתתי דעת לעקרון אחידות הענישה, נאשם 1 נדון בתיק זה במסגרת הסדר טיעון למאסר בן 42 חודשים. מדובר כאמור בנאשם בעל עבר פלילי, שביצע את המעשים תוך הפרת תנאים מגבלים, בגין הדין נקבע שחקקו של הנאשם ממשמעותי, ניתן משקל לעברו הפלילי, הרשעתו בהפרת הוראה חוקית וצירוף תיקים שעוניים אלימות והטרדה כלפי בת זוגו לשעבר. מטעמים אלו ברוי כי עונשו של הנאשם לא מקום בחלוקת התהווון של מתחם הענישה. אשר לנאשם 3 שנדון לעונש של עבודות שירות, חלקו דומה יותר לזה של הנאשמה שבפניינו, ניתן משקל נכבד להמלצות ועדת האבחון, לקוותו הקוגנטיבית של הנאשם והערכה כי הנאשם נובל ע"י האחרים עקב לקוטו.

22. לאחר שבנתתי את נסיבות ביצוע העבירה, ובפרט את חלקה היחסי של הנאשם, מצאתי לקבע מתחם ענישה הנע בין 24-45 חודשי מאסר, לצד ענישה נלוوية.

האם עניינה של הנאשמה מתאים לחריגה לקולא מהמתחם מטעמי שיקום

23. ההגנה עטרה בטיעוניה לגזר על הנאשמה עונש שאינו כולל מאסר ממש תוך חריגה ממתחם הענישה לקולא מטעמי שיקום, המאשימה מנגד סבורה שהנאשמה לא עברה הליך שיקומי ממשמעותי ועטרה למייקם הנאשמה בתחום מתחם ענישה המתחיל מ-30 חודשים.

24. סעיף 40(א) לחוק מורנו כך: "קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שיתתקם, ראשיו הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו ב מבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969".

25. לשון סעיף 40 לחוק מלמדת, כי לעיתים כאשר "נאשם השתקם" או כי "יש סיכוי של ממש שיתתקם", עשויים שיקולי השיקום לגבור על שיקולי ההרtauה והגמול (ראו [ע"פ 12/7572](#) ה' 2012.10.2012). ואולם, אין די בנאשם המראה נכונות כנה להשתלב בהליך שיקום אלא יש להציג הליך ממשמעותי המגלה פוטנציאלי שיקומי ממשי, תוך קביעה כי הסיכוי לביצוע עבודות נוספות בעתיד הוא נמוך ביותר (ראו [ע"פ 13/1903](#) י' 2013.07.14). ההחלטה קבעה בהקשר זה, כי ניתן להתחשב, בין היתר, בשיקולים כגון המוטיבציה שהביע האדם המושרע להשתתקם, שילוב מוצלח בהליך גמילה ושיקום, שינוי בתנהוגות ובדרך החשיבה, הבעת חרטה כנה והפחתה ניכרת בסיכון להישנות ביצוע עבודות [ראו: [ע"פ 17/6637](#) קרנדל נ' מדינת ישראל (18.04.2018); [ע"פ 17/3613](#) זיבלד נ' מדינת ישראל (17.01.2019)]. לתסקיר שירות המבחן מעמד ממשמעותי ביותר, אם כי כמובן שאין מחייב את בית המשפט.

26. ישומן של החלטת אלה על המקרה שלפני מוביל, לטעמי, אל המסקנה כי ראוי לחריגה לקולא מטעמי שיקום. הנואמת שלפני היא צעירה כבת 21, ללא עבר פלילי או הסתמכות קודמת עם החוק. הנואמת ביצעה את ההחלטה בהיותה כבת 19, היא אינה בעלית דפוסים עבריים או שוליים, כשברקע למעשה השוד תחשות בדיות, דימוי עצמי נמוך ומערכות יחסים עם נאים 1, המבוגר ממנו, בעל עבר פלילי ודפוסי אלימות. נראה כי נוכח גילה הצעיר והשפעה שלילית של סיבתה פעולה ללא חשיבה מעמיקה על החלטות התנהלותה. הנואמת הודהה ונטלה אחריות על מעשיה, מגלה אמפתיה למתלוון והביעה צער וחרטה כנה. הוא שולבה בהליך טיפול החל מחודש ינואר 2023, שככלו בעיקר שיחות פרטניות, תחילת במסגרת שירות המבחן ובהמשך בלשכת הרוחה במקום ישובה.

27. שירות המבחן סבור שהליך הטיפול שבמהם שולבה הנואמת ממשמעותיים בעיקר בשל משכם הרוב וה坦דתה בשיחות טיפוליות פרטניות. אף התנהלותה לאחר השחרור ממעצר מלמדת על נוכנות אמיתית לייצב את חייה, היא משתפת פעולה עם גורמי הטיפול, עובדת ומגלה מוטיבציה להמשיך ולהעמיק בטיפול. הסיכון שנש��ף ממנה לביצוע עבירות פחת באופן משמעוני והוערך על ידי שירות המבחן כנמוך. עוד התרשםו כי להליך המשפטיה היה אפקט מרתק ממשי. על יסוד כל אלו ניתן לקבוע כי הנואמת בעלת סיכוי שיקום גבוהים אשר בכוחם להוות בסיס נאות לסתיה מרף הענישה שנקבע מכח סעיף 40(א) לחוק.

28. עיון באסופה פסיקה שהגינה הכלולת מקרים שבהם הורשעו נאים בעבירות שוד מעלה, כי במקרים לא מעטים מצויו בתם המשפט להקל עם נאים שעברו הליכי טיפול, גם אם לא הליכי שיקום מובהקים, ולאזור עליהם ענישה שאינה כולל מאסר ממש. בע"פ 2849/13 מדינת ישראל נ' טגהה (13.8.2013) נדון המשפט כבן 19 בגין עבירות שוד, פצעה בנסיבות מחמירות והטרדת עד, לשישה חודשי עבודות שירות. ערעור המדינה נדחה, בית המשפט העליון נתן משקל נכבד להמלצת שירות המבחן כי הבסיס לביצוע העבירות נועז בהדר בשלות רגשית של הנואם וחווית עבר, להבדיל מקרים עברניים הטמונה באישיותו. עוד התחשב בגילו הצעיר של הנואם, הודאתו, הבעת חריטה מצד, לנואם הייתה הרשעה קודמת אך עברו אינו מכבד, כל אלו - קבע בית המשפט העליון. "מצדיים, בנסיבות העניין, העדפת ענישה הנושאת עימה אלמנטים שיקומיים, על פני כליאתו של הנאשם מאחריו סורג ובריח" ועוד קבע כי העונשים שהושתו על הנואם מספקים, בנסיבות העניין, את הצורך בהרעתה אישית "על פני חיפויו להשפעות עברניות השליליות הכרוכות במאסר, והכל על מנת שתיתן לו הזדמנות להוכיח כי אכן מדובר במעידה חד פעמית וכי מכאן ואילך ינוג בחיו הבוגריםacadem normativi" (שם, פס' 14). גם במקרים נוספים מצא בית המשפט העליון לאחר שוכחנו שמדובר במעידה חד פעמית ונאים נורמטיביים לבctr את שיקומם [ראו ע"פ 9094/12 טספא נ' מדינת ישראל (28.4.13); ע"פ 3879/12 פלוני נ' מדינת ישראל (30.1.2013)].

עוד מצאתה להפנות לפסקי הדין הבאים:

ע"פ 1534/23 בכר נ' מדינת ישראל (26.7.2023) שבו התקבל הערעור והושתו עבודות שירות, חלק 12 חדש מססר, על נאים שביצעו שלושה מעשי שוד בחבורה לפני קורבנותיהם. גם במקרה זהmana בית המשפט העליון נתנוים רבים הרלוונטיים לענייננו העומדים בסיס החלטתו להקל עם הנאים, וביניהם: גיל עיר, העדר עבר פלילי, מעידה חד פעמית, חריטה כנה ודרך שיקומית מרשימה. עוד מצא בית המשפט העליון לאור התנהלות הנואם לאחר שחזרו ממעצר כי ההרעתה האישית הושגה.

ע"פ 3197/21 נאגר נ' מדינת ישראל (22.7.2022) שבו הושטו עבادات שירות חלף 13 חודשים מאסר על נאש שוד עם אחר, בכר שהיכו קטין ונטלו את אופניו. בית המשפט העליון התחשב בדרך השיקומית של הנאשם לצד

אחדות הענישה, באשר על שותפו הושטו עבادات שירות לאור הליך שיקומי יוצא דופן:

ע"פ 6132/21 אלפה נ' מדינת ישראל (13.1.2022) שבו הושטו עבادات שירות חלף 14 חודשים מאסר על נאש שוהרשעה בשוד בנסיבות מחמירות, וכן באירועים במסגרת תיק שכורף. הנאים הצביעו בMOTEOT ו-HOSOT את פניהם, גרמו למתלוון לחבלות ביד ובראש. עלי עברי פלילי מכבד, הושטו 48-54 חודשים מאסר. הנאים שמשה כתכפיינית במהלך השוד והודיעה לנאים כשהמתלוון יצא מבית העסק, לאחר שחרורה עברה הליך גמילה מוצלח.

29. ובחרה לנאים שלפניי. לאחר ששאלתי, בהירות המתבקש את כלל השיקולים, נסיבות הנאים לרבות הגורמים שהובילו לביצוע העבירה, הליך הטיפול המשמעותי, השינוי שערכה הנאימת עד כה והмотיבציה הטיפולית שפגינה, מצאתי לגוזר על הנאימת עבادات שירות ברף מרבי לצד צו מבחן. עוד נתתי דעתך לכך שהנאימת שהתה בחודשים בתנאי מעצר עד שהועברה למעצר בתנאי איזוק.

30. ביחס לפיצוי הכספי- כידוע, תכליותיו של הפיזי בהליך הפלילי הn, בין היתר, לחת ביטוי והכרה חברתיות למעמדם ולסבלם של נפגעי העבירה, ובמקביל להעניק סעד מהיר יחסית לנפגעי העבירה, במטרה לסייע להם בשיקום חייהם [דנ"פ 5625/16 אסרכ נ' טוק, בפסקה 14 (13.9.2017); ע"פ 2649/21 סילברה נ' מדינת ישראל, בפסקה 26 (19.2.2023)]. עוד אבהיר כי ההלכה הפסוכה קבעה שבקביעת גובה הפיזוי אין להתחשב ביכולתו הכלכלית של הנאים [ראו, למשל, ע"פ 1287/14 פלוני נ' מדינת ישראל (5.8.2015); ע"פ 6882/14 פלוני נ' מדינת ישראל (11.11.2015)]. בנסיבות המקרה הנוכחי, מצאתי כי יש להשים על הנאימת פיצויי הולם שייתן ביטוי להכרה בפגיעה במתלוון. הנאימת שעולה מדבריה כי הכרה בנזק שנגרם למתלוון, הביעה נכונות לפצותו. על שותפה הושת פיצוי למתלוון, לנאים 1 בסך 12,000 ₪ ועל נאים 3 בסך 10,000 ₪.

סוף דבר

31. אני גוזרת על הנאימת את העונשים הבאים:

א. 9 חודשים מאסר לריצוי בעבادات שירות. הנאימת תבצע את העבادات בבית אבות לאזרחים ותיקים קדימה, החל מיום 22.12.24 בטוח השעות שיקבע ע"י הממונה. במועד זה תהייב עד השעה 00:00 במשרד הממונה ברמלה. ב. הנאימת מזזהרת כי אם לא תשתף פעולה עם תנאי הממונה ניתן יהיה להפקיע את העבادات ולהמרן במאסר ממש.

ג. מאסר על תנאי בן 8 חודשים שלא תבצע עבירת אלימות או רכוש מסווג פשע במשך שלוש שנים מהיום.

ד. מאסר על תנאי בן 4 חודשים שלא תבצע עבירת אלימות או רכוש מסווג עוון או עבירה של קשר רפואי לפשע במשך שלוש שנים מהיום.

ה. פיצויי בסך 10,000 ₪ למתלוון מר Tel ברגמן הררי שישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 24/12/16. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים מהיום. הנאימת מזזהרת בחובת שיתוף פעולה וכי אם לא תעשה כן, ניתן יהיה לבטל את הצו ולגוזר עליה עונש אחר תחתי.

העתק גזר דין ישלח לממונה ולשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, י' חשוון תשפ"ה, 11 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.